

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر کیفیت طراحی پارکها و فضاهای سبز شهری در به وجود آمدن ناهنجاری های رفتاری و فرهنگی (نمونه موردی پارک ساحلی مخیری آستارا)

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عاطف پیدا - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی شهریار آستارا ، گیلان ، ایران

سیما ابراهیمی - استاد دانشگاه موسسه آموزش عالی شهریار آستارا ، گیلان ، ایران (دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی قزوین)

خلاصه مقاله:

تمامی رفتارهای انسان در فضاهای معینی صورت می پذیرد که بستر رفتار به شمار می آیند. دراین فضاها، رفتارهای واقعی و مورد انتظار در حد امکانات موجود، فرصت بروز می یابند و هنگامی یک فضا مطلوب تلقی می شود که مطابق با ویژگیها، خصوصیات رفتاری و نیازهای افراد، طراحی شده باشد. در طراحی فضاها، لازم است حضور انسان و نحوه ادراک و رفتار او در نظر گرفته می شود، در غیر این صورت به سبب برآورده نشدن نیازها، افراد در جهت سازماندهی به فضا و تامین نیازهای خویش، با توجه به ارزش ها و اهداف خود، محیط را دگرگون می کنند به طور متقابل تحت تاثیر این محیط دگرگون شده قرار میگیرند. هدف از این مطالعه، شناسایی و ارزیابی محرکها و الگوهای رفتاری کاربران در قالب نیازها و کیفیت های محیطی در پارکهای شهری است. ماهیت قرارگاه های رفتاری و الگوهای فضایی، زمانی هر یک از نمونه های مطالعاتی نشان می دهد که هنجارهای نفوذپذیری بصری و فیزیکی، تنوع فعالیتی، امنیت و آسایش محیطی نقش بسزایی در شکل گیری قرارگاه رفتاری مطلوب در فضاهای سبز و باز محلی دارند. همچنین در صورتی که کیفیات محیطی یاد شده در طراحی فضاهای سبز لحاظ شوند، احتمال افزایش تعداد و نوع قرارگاه های رفتاری مطلوب، وجود دارد که تبعات مثبتی از جمله افزایش تعاملات اجتماعی را در پی خواهد داشت و در صورت شکل گیری قرارگاه رفتاری نامطلوب، کارکرد پارکها با تبعات منفی از جمله به وقوع پیوستن جرایم و کاهش امنیت همراه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

رفتار انسان، کیفیت محیط، فضای سبز، قرارگاه رفتاری، الگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775600>

